

החודש לפני...

על הרמטכ"ל התשיעי של מדינת ישראל
הודיה ציפרמן, שנת שירות, בית ספר שדה גולן.

הוא היה מלא בשמחה, רגוע ולוחם אמיץ. אנשים אהבו אותו והוא אותם, אבל הבדידות חזרה בחייו כחוט השני. הוא הצטיין בביטחון עצמי גבוה ופרגון לכפופים, אבל אלו גם תכונות שהכשילו אותו במלחמת יום כיפור וגרמו לפיטורו במסקנות ועדת אגרנט.

החודש לפני 44 שנים, מונה דוד אלעזר לרמטכ"ל התשיעי של מדינת ישראל והיה לאחד האנשים הבלתי נשכחים בהיסטוריה הצבאית של מדינת ישראל.

דוד אלעזר, או בכינויו "דדו", נולד ב-27 באוגוסט 1925 בסרייבו, בירת בוסניה. בן יחיד לאב סוחר אמיד ולאם רכה ומפנקת. אמו נפטרה מדלקת ריאות כשהיה בן שש וחצי. דוד הצעיר נשלח לגדול אצל הסבתות, ובגיל 12 כבר נשלח לבד לתיכון בזאגרב. שם, בקן "השומר הצעיר", הכיר את חברו לדרך, חיים בר-לב.

בגיל 15, מצויד בתמונה של קבר אמו שאותה החזיק תמיד אצלו, החליט דדו לעלות ארצה לבדו ב"עליית נוער". אביו נשאר ביוגוסלביה, חלפו שנים רבות עד שראה אותו שוב.

דדו התחנך וגדל בקיבוצים שער – העמקים, עמיר ועין שמר. מאז עלייתו ארצה מתוארת דמותו בפי חבריו כמאגר מהלך של קסם אישי, מנהיגות טבעית זריזות מחשבה, ומשיכה עזה לפיקוד, כאילו ידע באינטואיציה את מקצועו העתידי.

בשנת 1946, כשהיה בן 21, התגייס לפלמ"ח למרות התנגדות הקיבוץ, דדו נאלץ לעזוב בכאב את מה שהיה עד אז הבית היחיד שהיה לו.

מעתה ולמשך 28 השנים הבאות, הפך הצבא לביתו השני וגם למקצוע וייעוד. הוא השתתף בפעולות שונות במאבק נגד הבריטים ובהגנה על היישוב היהודי. השתתף במלחמת העצמאות, ובקרב על מנזר סן-סימון בירושלים. דדו עמד בראש פלוגת פלמ"ח שפרצה אל העיר העתיקה בירושלים. לאחר המלחמה השתתף בקורס מפקדי גדודים, ובהמשך שימש כקצין אגף המודיעין בפיקוד מרכז.

במבצע "קדש" פיקד על חטיבת חיל רגלים שפעלה ברצועת עזה. לאחר מכן הצטרף לגיסות השריון, ובשנת 1962 שימש כמפקד הגיסות. בשנים אלה דדו היה פעיל בתקריות בגבול סוריה, גיבש את הארגון ואת תורת הקרב של השריון.

בסוף שנת 1964 התמנה כאלוף פיקוד הצפון ושימוש בתפקיד זה עד סוף 1969. בחמש שנים אלו פיקד על תקריות רבות בגבול הסורי וניצח על "המלחמה על המים". במלחמת ששת הימים פיקד על כיבוש השומרון ורמת הגולן. מסוף 1969 עד סוף 1972 שימש כראש אגף המודיעין במטה הכללי.

ב-1 בינואר 1972 מונה דוד אלעזר כרמטכ"ל התשיעי של צה"ל.

דדו שהיה רמטכ"ל צה"ל במלחמת יום הכיפורים וניהל את המלחמה באופן מזהיר. חודשים אחדים לאחר שהסתיימה המלחמה בניצחון, ולאחר שחתם על הסכם הפרדת הכוחות עם מצרים- נאלץ להתפטר מתפקיד הרמטכ"ל, עקב מסקנותיה של "ועדת אגרנט" - בהרגישו שנעשה לו עוול חמור.

את כאבו הגדול נשא בשתיקה ובאצילות רוח שאין דומות להן. לבו לא עמד לו והוא כרע נפל בהתקף לב ב-15 באפריל 1976.

מפעלים רבים להנצחת זכרו פרושים על פני המדינה מהגליל ועד לנגב.

בהדרכות רבות של בית ספר שדה גולן אנו מזכירים את פועלו החשוב באזור הצפון.